

ఆ వార్త ఊరు ఊరంతా గుప్పుమంది.

కొంతమంది ఆ వార్త విని పొట్టచెక్కలయ్యేలా నవ్వు కోసాగారు. ఇంకొందరు పిచ్చిపిచ్చి చూపులు చూస్తూ యిది నిజమా? అంటూ బుర్ర గోక్కోసాగారు.

ఇంత హడావిడి, ఆనందం వాతావరణం కలగడానికి కారణం కాంతామణి చనిపోవడమే!

కాంతామణి చనిపోయిందట... కాంతామణి పోయారా? పోయిందే... గాయబ్... షీ హాజ్ గాన్... యిలా రకరకాలుగా, వికవికాలుగా కామెంట్లు, గేమెంట్లు చేసుకుంటున్నారు.

కాంతామణి మొగుడైతే, ఆనందం వల్లేక పగలబడి నవ్వుతున్నాడు.

కాంతామణి చచ్చిపోతే యింతానందమా? అని హాశ్చర్య పోతే... అందుకు ఆన్లర్ రెడీగా ఉంది. చిత్తగించండి.

★★★

కాంతామణి రచయిత్రి.

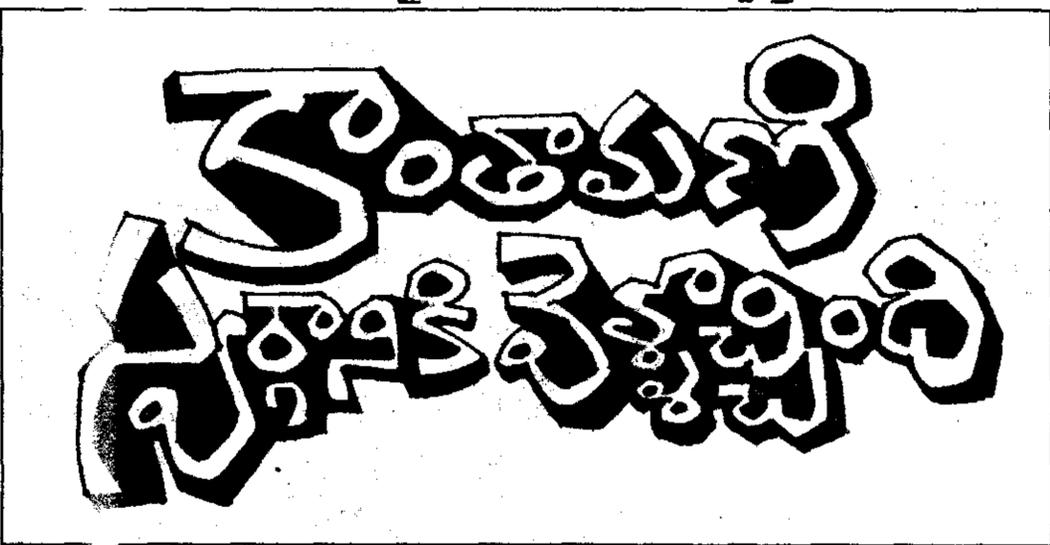
అలా అని ఆమె అడిగినవారికీ, అడగని వారికీ చెబుతూ ఉంటుంది. అలా అని కనిపించిన వారినందరినీ నడిరోడ్డు మీద ఆపి కవితలు వినిపించి బెదరగొట్టే టైప్ కాదు. అర్థరాత్రి మద్దెలదరువులా ఉంటే న్నాడు.

పక్కల వాళ్లని కథలు వినిపెట్టమని సతాంధ్రం వే రకమూ కాదు. మంచి మూడల్లో ఉన్న అసలు కాంతామణి భయంతోనే ఆ వీధి

ఆ వీధి చివర్లో బస్సాగింది.

బస్సులో నుంచి బలేశ్వర్రావ్ దిగేడు. అతని భుజానికి ఏర్బేగ్ వేలాడుతోంది. ఖర్మకాలి ఆ రోజు ఆ బస్సులో దిగేడు.

హుషారుగా ఈలవేస్తూ “నా జన్మభూమి ఎంతో అందమైనదీ...” అంటూ వచ్చేస్తు



అడగడమే కాదు. ఆ మొగుడుగారు చెప్పే కథని (కట్టుకథని) నోట్ చేసుకుని దాన్ని కథగా రాసుకుంటుంది.

ఇలాంటి కథలు బోల్డు స్టాక్ ఉన్నాయి కాంతామణిలో. టీ కొట్టు నాయర్ దగ్గరికి వెళ్లి ఓ సింగిల్ టీకి ఆర్డర్చి, ఆ సింగిల్ టీని అర గంట పాటు చప్పరిస్తూ “నాయరూ... నీ దగ్గర అరువుకు టీ తాగేవాళ్ళు చెప్పే కథలు చెప్ప రాదూ...” అంటుంది.

కూరగాయల అబ్బిని, లాండ్రీవాడిని, పాల వాడ్డీ పేపర్ బాయ్ ని, చివరికి ఆ వీధిలో ఎవరిం టీకి చుట్టాలు వచ్చినా వాళ్లని... ఇలా ఎవర్నీ వది లిపెట్టకుండా కథలు చెప్పమని చంపుకుతిం టుంది. ఆమె భయానికి ఆ వీధిలోకి జనం

రావటం మానేశారు.

బోటల్ గా కనిపించిన వాళ్లని కథలు చెప్పమని వెంట పడే క్యారెక్టర్ కాంతామణిది.

ఆరోజు బలేశ్వర్రావ్ ఖర్మ కాలింది.

★★★

“హలో... బ్రదర్ సిన్ లా మిమ్మల్నే...” కేకేసింది కాంతామణి.

బలేశ్వర్రావ్ ముందు ఉలి

క్రిపడి, ఆ తర్వాత సంతోషపడి “మీ...” అన్నాడు మరింత హాశ్చర్యంతో.

“అవును... మిమ్మల్నే... హలో... బ్రదర్ అని ఆడపిల్ల అంటే కనీసం ఆరు కిలోమీటర్ల వరకూ పరుగెత్తారు. అందుకే బ్రదర్ సిన్ లా అన్నా బ్రదరూ...” అంది.

షాక్ తో కిందపడబోయి నిలదొక్కుకు న్నాడు కాంతామణి పిలుపుల బాలెంట్ చూసి.

“ఇంతకీ తమ పేరేమిటి?” అడిగింది కాంతామణి.

“బలేశ్వర్రావ్...”

“అనుకున్నాను” అంది కాంతామణి యధాలాపంగా.

“ఏంటీ...”

“ఏం లేదు... ప్రస్తుత మీ పరిస్థితికి ఈ పేరు బాగా సూటవుతుందని.”

“నా పరిస్థితికేమైంది?”

“అబ్బే... ఏమీ అవ్వలేదు. అవ్వచ్చేమో నని... యింతకీ మీరిక్కడ ఎవరింటికి వచ్చారు?”

“కిషోర్ అని మా ఫ్రెండ్ యింటికి...”

“మీరేం చేస్తూంటారు?”

“సరిహద్దులో కావలా కాస్తూం బాను... సిపాయిని” అన్నాడు మీసాలమీద

“మిత్రీ కథలు పేరుతో ఓ పత్రికీ మీరు చెప్పిన కథ పంపిస్తాను. అన్నట్టు నా పేరు కాంతామణి. రచయిత్రిని... అఫ్కోర్స్ యింకా నా కథలు పత్రికల్లో పడలేదు, రేపో, మాపో పడతాయి...” అంది ఉత్సాహంగా. “అలాగా...” అన్నాడు బిక్కచచ్చి. అప్పటికి ఎలాగో అక్కడ్నుంచి తప్పుకున్నాడు.

మొగుణ్ణి కథ వినమని పోరుపెట్టి ఆ జీవెట్టి భయపెట్టే స్వయిలూ కాదు.

మరేమిటది...? అని తెలుసుకోవాలను కుంటే...

అబ్బో బోల్డు!

మచ్చుకు కొన్ని తెలుసుకోవలసిందే...

★★★

రోడ్డు నిర్మాణవ్యంగా వుంది.

ఆ మాటకొస్తే ఆ వీధి కూడా నిర్మాణ వ్యంగా ఉంది. దానిక్కారణం అక్కడ కాంతా మణి తచ్చాడటం... ఆ కారణంగా అక్కడ కర్పూ వాతావరణం కనిపిస్తోంది.

లోని వారంతా చీకటి పడకముందే తలుపులేసు కుని ఆనక ముసుగేస్తారు. పొరపాటున ఎవ్వ రైనా కనిపించారా యింతే సంగతులు. చిత్తగించ వలెను. కనిపించిన ప్రతివారిని కథ చెప్పమం టుంది. పొరపాటున ఏ మొగుడుగారైనా ఆఫీసు నుంచి ఆలస్యంగా ఇంటికి వస్తే తలుపుతీసేది అతడి భార్యగారు కాదు. కాంతామణి. ఎవరు ఏ రోజు ఆలస్యంగా వస్తారో తెలుసుకుని ఆ యింట్లోకి చనువుగా వెళ్లి ఆ యింటి మొగుడు గారు రాగానే తలుపుతీసి, “యిప్పుడు చెప్పండి కథ... ఆఫీసు నుంచి ఎందుకాలస్యంగా వచ్చారో...” అని అడుగుతుంది.



వేయేసుకుని గర్వంగా!

“అంటే మంచి దేశభక్తులన్నమాట...”

“అవునవును...”

అన్నాడు గర్వంగా... తన బ్యాగులో ఉన్న రివాల్వర్ని చూసుకుంటూ. దానికి లైసెన్స్ కూడా ఉందాయె మరి!

“సరిహద్దుల్లో కాపలా కాస్తుంటే, శత్రు దేశం వాళ్లు మీమీద ఎటాక్ చేసిన సందర్భాలు ఏమైనా ఉన్నాయా?”

“ఓహ్... ఓసారేమైందంటే....” అంటూ ఉత్సాహంగా ఓ అయిదు నిమిషాలు చెప్పుకుంటూ పోయాడు... ఆ తర్వాత అనుమానంతో కాంతామణి వైపు చూస్తే... కాంతామణి అతను చెప్పేది గబగబ షార్ట్ హ్యాండ్ లెవల్లో రాసుకుంటూ పోతోంది.

“ఏం చేస్తున్నారు?” అయోమయంగా అడిగాడు.

“మిట్టి కథలు పేరుతో ఓ పత్రిక్కి మీరు చెప్పిన కథ పంపిస్తాను. అన్నట్టు నా పేరు కాంతామణి. రచయిత్రిని... అఫ్ కోర్స్ యింకా నా కథలు పత్రికల్లో పడలేదు, రేపో, మాపో పడతాయి...” అంది ఉత్సాహంగా.

“అలాగా...” అన్నాడు బిక్కచచ్చి. అప్పటికి ఎలాగో అక్కడ్నుంచి తప్పుకున్నాడు.

★★★

“ఎంత వస్తేసావ్రా...” నెత్తికొట్టుకుంటూ అన్నాడు కిషోర్ బలేశ్వర్ వ్రావ్ తో.

“అదేంట్రా... నేనేం చేసాను...” అయోమయంగా అడిగేడు.

“ఏం చేసాను... అని తిన్నగా అడుగుతున్నావా? నిన్ననలు ఆ కాంతామణి జోలికి ఎవరె

ళుమన్నారు?”

“దిసీజ్ త్రిమచ్... నువ్వు నా క్యారెక్టర్ని శంకిస్తున్నావా?” ఉక్రోషంగా అన్నాడు బలేశ్వర్ వ్రావ్.

“నా ఉద్దేశం అదికాదు. ఆవిడ కనిపించగానే దొడ్డిదారిన రావలసింది”

“నేను మిలట్రీ మనిషిని... నాకేం భయం... ఒంటి చేత్తో పదిమందిని ఎదుర్కోగలను” అన్నాడు బలేశ్వర్ వ్రావ్.

“నీ ఖర్చు... నీకింకా కాంతామణి గురించి పూర్తిగా తెలిసినట్టు లేదు” అన్నాడు.

“ఏంట్... వీడ్ పిచ్చిమాలోకం...” అనుకున్నాడు బలేశ్వర్ వ్రావ్ కిషోర్ వంక చూసి.

“ఏంట్... వీడ్ వెర్రిమాలోకం” అనుకున్నాడు కిషోర్ బలేశ్వర్ వ్రావ్ వంక చూసి.

తథాస్తు దేవతలు “ఎగ్జాక్ట్ లీ” అనుకున్నారు.

**ఎం. రజని**

★★★

“అయితే...అప్పుడేమైంది” మరింక ఆసక్తిగా అడిగింది కాంతామణి.

బలేశ్వరావుకు ఓ పక్క నిద్ర ముసుకొస్తోంది. మరో పక్క కోపం తన్నుకొస్తోంది. టైం అర్థరాత్రి వచ్చింది అయింది.

సాయంత్రం నాలుగంటలకు వచ్చింది మిలట్రీలో తన వీరవిక్రమ పరాక్రమ గాథలు చెప్పమంటే, రెచ్చిపోయి, మెదడు ఆ క్షణంలో వణ్ణేయక పుచ్చిపోయి, శాంపిల్ గా నాలుగైదు కథలు చెప్పాడు. అతను చెప్పడం...కాంతామణి రాసుకుంటూ వుండడం...మళ్ళీ అతను చెప్పడం ...కాంతామణి రాసుకుంటూ వుండడం...చెప్పి...చెప్పి...బలేశ్వరావు వారు పడచకట్టుకుపోయింది. శరీరం నీరసించిపోయింది. ఓపిక చచ్చిపోయింది.

కానీ కాంతామణి ఉత్సాహంగా. “ఆ తర్వాత...ఆ తర్వాత” అంటోంది.

బలేశ్వరావు సహనం నశించింది. అయినా సహించి, “అమ్మా...తల్లీ కాంతామణి...నిన్ను కరుణించు...మిగతాది రేపుకోడి కూయక ముందే చెబుతాను. ఒట్టు...” అన్నాడు అవులిస్తూ ఏడుపుగొంతుతో.

అదే అతను చేసిన పొరపాటు.

ఎగ్జాక్ట్లీ...కోడి కూయకముందే వచ్చి బలేశ్వరావు మొహం మీద ఉన్న దుప్పటి ముసుగు తీసి, “చెప్పండి...ఆ తర్వాతేమయింది?” అని అడిగింది.

కిషోరు ఊరి వాళ్ళు ఈ నాలుగు రోజులుగా తన వంక ఎందుకు జాలిగా చూసేవారో, కాంతామణి వస్తుంటే, కిడ్నాపర్లు వస్తున్నట్టు ఎందుకు వీధి జనం పారిపోయేవారో అప్పుడర్థమైంది. ఆ నాలుగు రోజుల్లో బలేశ్వరావు నాలుగున్నర కేజీలు తగ్గాడు.

బలేశ్వరావు అన్నం తింటున్నా, మార్కెట్ వాక్ చేస్తున్నా, పడుకోబోతున్నా, కథలు చెప్పమనేది కాంతామణి.

భరించలేకపోయేడు...తల దిండు కింద ఉన్న రివాల్యర్ తీసి “భారత్ మాతా కీ జై...” అంటూ కసిగా ఆకాశంకేసి గురిచూసి ధనధనమని ట్రీగ్గర్ నొక్కాడు.

రివాల్యర్ లోని గుండ్లు ఎక్కడెక్కడ చెల్లాచెదురు అయ్యాయో తెలియదు కానీ, ఆ శబ్దానికి, ఆ అరుపునకు కాంతామణికి ఉన్న ఒకే ఒక గుండె తపిమని ఆగిపోయింది.

కాంతామణి చచ్చిపోయింది.

★★★

“హలో...బ్రదర్స్...మీరేవరూ? తెలుగు సినిమాల్లో యమకింకరులకు మల్లె ఉన్నారు?” అడిగింది కాంతామణి, కోరలతో నల్లటి శరీరాలతో ఉన్న యమభటులను చూసి.

“మేం ఆసలు సినలైన యమభటులం” అన్నారు యమభటులు.

“అంటే నేను చచ్చిపోయానా?”

“అవును”

“మరి నన్ను నరకానికి ఎందుకు తీసుకెళ్తున్నారు? నేనేం పాపం చేశాను?”

“కనిపించిన ప్రతీవారినీ కథలు చెప్పమని వేధించావు. నీకు కథలు చెప్పలేక, కొందరు పిచ్చెక్కిపోయారు. మరికొందరు నిన్ను తప్పించుకు తిరిగే ప్రయత్నంలో ఘోరమైన యిక్కట్లు పడ్డారు. చివరికి నీ భర్త రోజూ ఆఫీసు ఉంచి కరెక్ట్ గా వచ్చేవాడు. నువ్వు అతణ్ణి ఆలస్యంగా రమ్మని, అలా వచ్చాక ఏదైనా ఓ కథ ‘ఆలస్యంగా’ వచ్చినందుకు చెప్పమని వేధించావు...ఆ పాపాలన్నీ పెరిగిపోయాయి” యమభటులు ఎక్స్ప్లెయిన్ చేసారు.

“నా నరకం వెనక యింత కథ ఉందన్నమాట. అయితే ఓ చిన్నమాట. నాలాంటి పాపాత్ముల కథలు మీకు బోల్డు తెలుసుంటాయ్ కదా...అవి చెప్పరూ...ప్లీజ్...ఆ కథలన్నీ ‘యమభటుల కథలు’ పేరుతో పత్రికీ పంపించి, మీకే అంకితమిస్తా...” అంది.

ఇంకా నరకానికి వెళ్లకుండానే, యమభటులు పిచ్చెక్కి కాంతామణికి కథలు చెప్పలేక, ఏదైతే అది అయ్యిందని, ఆమెని స్వర్గంలో డ్రాప్ చేసి చేతులు దులుపుకున్నారు.

★★★

స్వర్గం అల్లకల్లోలమైంది.

ఇంద్రుడు సభ ప్రారంభించి, నృత్యం చేయడానికి రంభ, ఊర్వశి, మేనకలను పిలిచాడు. వాళ్ల జాడలేదు. తీరా ఆరాతీస్తే ఓ చెట్టుకింద

వాళ్ల ముగ్గుర్ని (రంభ, ఊర్వశి, మేనకలను) కూచోపెట్టి, వాళ్లని కథలు చెప్పమని అడుగుతూ కనిపించింది కాంతామణి.

మరో రోజు సప్తమహర్షులను కలిసి వాళ్ల కథలు చెప్పమంది. యింకో రోజు ఇంద్రుడి భార్య దగ్గరికి వెళ్లింది. ఇంద్రుడికి ఓపిక నశించి, దివ్యదృష్టితో విషయం గ్రహించి, తమలోకానికి కాంతామణి వల్ల ముప్పు తప్పదని గ్రహించి, తన శక్తితో మరికొంత ఆయుష్షు పోసి భూలోకానికి వంపించాడు.

★★★

“కాంతామణి మొగుడా...ఇన్నాళ్ళూ నీ పేరు మరిచిపోయి కాంతామణి మొగుడు అని పిలిచాము..ఇక నుంచైనా హాయిగా వుండు...” అని ఓదార్చారు.

బలేశ్వరావు పిచ్చిపిచ్చి చూపులు చూస్తూ కాంతామణి శవం వైపే చూస్తున్నాడు.

సరిగ్గా అప్పుడు జరిగిందా అద్భుతం.

కాంతామణి శవం కదుల్తోంది. మెల్లిగా కళ్లు తెరిచింది.

కాంతామణి మొగుడు బిక్కచచ్చిపోయేడు.

బలేశ్వరావుకు చచ్చినంత పనయింది.

వీధి జనం రన్నింగ్ రేస్ లో పరుగెత్తినట్టు పరుగెత్తడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. వాళ్లకి కాంతామణి దయ్యమై వచ్చిందన్న భయంకన్నా, మళ్ళీ ‘తమని కథలు చెప్పమని’ వేధించుకు తింటుందన్న భయమే ఎక్కువ.

అప్పుడు గొంతు విప్పి...

“అగండి...నేనిప్పుడు స్వర్గానికి వెళ్లాచ్చిన కాంతామణిని. పాపపుణ్యాలు తెలిసిన మనిషిని. శరీరాన్ని గాయపర్చడమే కాదు, మనసును బెదరగొట్టడం కూడా తప్పేనని తెలిసింది. ఇక నుంచి మిమ్మల్ని కథలు చెప్పమని వేధించను. ఈ ప్రపంచాన్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తాను. నా చుట్టూ ఉండే ఎన్నో పరిస్థితులు, మనుష్యుల మనస్తత్వాలే నా కథావస్తువులు. ఇవ్వాల్సీ నుంచి

నా బాధ ఉండదు” అంది కాంతామణి.

వీధి జనం ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

బలేశ్వరావు ఆనందభాషాలు రాల్చేడు.

కాంతామణి మొగుడు హాయిగా నిట్టూర్చాడు.

స్వర్గానికి వెళ్లాచ్చిన కాంతామణి ఇప్పుడు ఎవర్నీ సతాయింపకుండానే, రచయిత్రిగా తెగకథలు రాసి పేరు తెచ్చుకుంటోంది.

★

